

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 381/2024
06.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Маја Глушчевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Горица“ са седиштем у Нишу, чији је пуномоћник Ивана Павловић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3312/23 од 22.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 3312/23 од 22.09.2023. године, тако што се **ОДБИЈА** жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Нишу П1 3971/21 од 12.05.2023. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 49.500,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема отправка ове пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3971/21 од 12.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду број .. од 04.05.2011. године, анекса уговора о раду бр. .. од 26.07.2011. године и анекса уговора о раду бр. .. од 01.02.2017. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 267.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3312/23 од 22.09.2023. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је поништено као незаконито решење туженог бр. .. од 07.09.2018. којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 04.05.2011. године, анекс уговора о раду бр. .. од 26.07.2011. године и анекс уговора о раду бр. .. од 01.02.2017. године и обавезан тужени да тужиоца врати и распореди на

послове и радне задатке који одговарају његовој врсти и степену стручне спреме. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка тако да је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 250.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. и 441 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП на коју се ревизијом указује. Повреда из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се ревизијом указује, по члану 407. став 1. ЗПП, не представља разлог због кога се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на неодређено време, на радном месту ... радник у сектору Погребних услуга РЈ за сахрањивање и одржавање гробља. Директору туженог је 06.06.2018. године упућен захтев за изрицање мере тужиоцу као запосленом због учињене повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине, јер је 04.06.2018. године, у 17,10 часова, узнемиравао ВД директора туженог слањем неприкладне поруке "плата лопове један брее" путем друштвене мреже Facebook, које понашање представља непоштовање радне дисциплине и некоректно понашање према запосленима. Тужени је доставио тужиоцу Упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду од 06.06.2018. године, у коме је наведено да је дана 04.06.2018. године у 17,10 часова, путем друштвене мреже Facebook од стране корисника „АА", ВД директору туженог упућена порука садржине "плата лопове један брее" и низ претњи које се односе на менаџмент предузећа и то "сутра идем да их побијем" и "а и кућа знам где им је, убићу их бреее", да је провером профила друштвене мреже утврђено да се ради о кориснику АА, те да наведене објаве представљају узнемиравање ВД директора, што представља непоштовање радне дисциплине, односно некоректно понашање према запосленима и корисницима услуга, због чега су се стекли услови за отказ уговора о раду. Наведено понашање представља непоштовање радне дисциплине предвиђене чл. 16. ст. 1. тач. 2. подтачка 8. Уговора о раду тужиоца, а у пратећим објавама очигледно су садржани елементи угрожавања сигурности из чл. 138. Кривичног законика. Тужилац се 11.06.2018. године изјаснио на упозорење, наводећи да је погрешно, те да му је тог дана син био тешко болестан, што је код њега проузроковало бес и нервозу, као и да менаџмент, нити било ко други више неће имати проблема са њим.

Тужени је решењем од 08.06.2018.године, тужиоца привремено удаљио са рада пре истека рока из чл. 180.ст.1 Закона, због тога што је учинио повреду кршења радне дисциплине "некоректно понашање према запосленима и корисницима услуга" из чл. 16 ст. 1 тач. 2 подтачка

8 уговора о раду од 04.05.2011. године, односно чл. 5 анекса уговора о раду бр. од 26.07.2011. године, и то почев од дана достављања решења тужиоцу најдуже три месеца.

Решењем туженог од 07.09.2018. године, тужиоцу је отказан уговор о раду од 04.05.2011.године, Анекс уговора о раду од 26.07.2011.године и Анекс уговора о раду од 01.02.2017.године. У образложењу решења је наведено да је током поступка несумљиво утврђено да је запослени јавно путем поменуте друштвене мреже изнео низ претњи које се односе како на ВД директора тако и на менаџмент предузећа, што представља узнемиравање ВД директора и личну увреду, као и узнемирење и страх ВД директора и менаџмента, јер представља директну и озбиљну претњу да ће напасти на живот или тело тих лица и кривично дело угрожавање сигурности регулисано КЗ РС. У фотокопији садржаја са профила под називом „АА на друштвеној мрежи Facebook, налази се порука упућена дана 04.06.2018.године у 17,10 часова садржине "плата лопове један брее". Пре тога је са профила под називом „ББ" у 14,04 часова послата порука профили "АА" садржине "јесу ли радници Горице примили плате...", на коју је одговорено "нисмо, сутра идем да их побијем, да ти се не кунем у децу" и „а и кућа знам где је убићу их бреее".

Уговором о раду од 04.05.2011. године, чланом 16. став 1. тачка 2. алинеја 8. предвиђено је да послодавац може запосленом отказати уговор о раду ако запослени не поштује рану дисциплину, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца, а нарочито ако се некоректно понаша према запосленима. У Анексу уговора о раду од 26.07.2011. године, у члану 5. наведено је да послодавац може запосленом отказати уговор о раду ако запослени не поштује радну дисциплину, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца, а нарочито ако се некоректно понаша према запосленима и корисницима услуга.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужилац в.д. директора туженог ВВ, са свог профила на друштвеној мрежи Facebook, упутио поруку увредљиве садржине у којој га назива лоповом, као да је путем исте друштвене мреже, водио писану преписку са профилом „ББ“, ком приликом је изрекао претње руководству туженог, чиме је тужилац исказао непоштовање радне дисциплине, односно некоректно понашање према запосленима. Код наведеног, имајући у виду да је поступак утврђивања одговорности тужиоца за непоштовање радне дисциплине, спроведен је у свему у складу са одредбама члана 180. Закона о раду, првостепени суд је с позивом на одредбу члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, оценио да је тужиоцу законито престао радни однос.

Другостепени суд је је нашао да је првостепени суд извео погрешан закључак о неоснованости тужбеног захтева, због чега је преиначио првостепену пресуду. По оцени другостепеног суда, тужени није доказао да је тужилац предузео радње које су описане као повреда радне обавезе. Чињеница је да је спорна порука била послата директору са неког профила на друштвеној мрежи Facebook и да је вођена писана преписка са профилом „ББ“, не доказује да је тужилац лично слао поруке таквог садржаја, нити да су поруке послате у току рада јер из утврђеног чињеничног стања произлази да се преписка водила после 17 часова. Такође, поруке на друштвеној мрежи у виду претњи нису индивидуализоване, па је нејасно како је тужени закључио да се усмерене ка менаџменту туженог. Не може се сматрати да постоји повреда радне дисциплине уколико она већ унапред није предвиђена Законом, општим актима послодавца или уговором о раду и ако није поуздано утврђено да је

запослени предузео радње које је послодавац санкционисао побијаним решењем о отказу уговора о раду, због чега је првостепена пресуда преиначена.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је, преиначењем првостепене пресуде, погрешно применио материјално право, а тужени основано на то у ревизији указује.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/05 ... 75/14) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који непоштује радну дисциплину прописаном актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Поштовање радне дисциплине подразумева обавезу запосленог да савесно и одговорно обавља послове на којима ради и да поштује организацију рада, што подразумева одговарајуће понашање запосленог на раду и у вези са радом, према послодавцу и према осталим запосленима. Непоштавање радне дисциплине може довести до отказа уговора о раду, под условом да је нарушавање радне дисциплине такво да запослени с обзиром на процес рада и све околности случаја не може да настави рад код послодавца. Код овог отказног разлога кривица запосленог се не утврђује, већ мора да постоји свест запосленог о недисциплини.

Из чињеничног утврђења следи да је тужилац са свог профила на друштвеној мрежи Facebook, в.д. директора туженог ВВ упутио поруку увредљиве садржине у којој га назива лоповом, као да је путем исте друштвене мреже, водио писану преписку са профилом „ББ“, тако што је са тог профила у 14,04 часова послата порука профилу "АА" (профил тужиоца) садржине "јесу ли радници Горице примили плате...", на коју је одговорено "нисмо, сутра идем да их побијем, да ти се не кунем у децу" и „а и кућа знам где је убићу их бреее". Код наведеног, правилно је првостепени суд утврдио да наведено понашање тужиоца представља непоштовање радне дисциплине, односно да је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца, у смислу члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду.

Такође, одредбама Уговора о раду тужиоца од 04.05.2011. године и Анекса уговора о раду од 26.07.2011. године, на које се тужени позвао у отказном решењу, предвиђено је да послодавац може запосленом отказати уговор о раду ако запослени не поштује радну дисциплину, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца, а нарочито ако се некоректно понаша према запосленима и корисницима услуга. Слањем порука увредљиве и претеће садржине, тужилац је испољио понашање за које је тужени нашао да се не може толерисати.

Погрешан је закључак другостепеног суда да тужени није доказао да је тужилац својом кривицом учинио повреду радне дисциплине у виду некоретног понашања према другим запосленима и клијентима. Наиме, из изведених доказа произлази да су наведене поруке послате са профила тужиоца, при чему се код повреде радне дисциплине не утврђује кривица запосленог, у смислу његовог психичког односа према предузетој радњи, већ је довољна свест о недисциплини. У прилог закључку да је код тужиоца постојала свест о недисциплини и да је тужилац схватао до којих

последица његовим понашањем може доћи, упућује и чињеница да се тужилац у изјашњењу на упозорење о постојању разлога за отказ извињава због наведеног понашања и наводи да је исто узроковано здравственим стањем сина, као и да се такво понашање неће поновити, при чему не негира да је слао поруке увредљиве и претеће садржине в.д. директору туженог, на начин наведен у отказном решењу.

Имајући у виду изнето, да је тужилац слањем спорних порука исказао понашање противно установљеним правилима понашања на раду и у вези са радом, а што представља акт кршења радне дисциплине и довољан је и оправдан разлог за отказ од стране послодавца, као и да је поступак за престанак радног односа спроведен у складу са одредбама Закона о раду, Врховни суд је оценио да су испуњени услови предвиђени одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду за доношење оспореног решења о отказу, због чега тужбени захтев тужиоца није основан.

Имајући у виду да је тужиоцу уговор о раду законито отказан, неоснован је њен захтев за реинтеграцију у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Из изнетих разлога Врховни суд је одлучио као у првом ставу изреке на основу члана 416. став 1. ЗПП.

Тужени је успео у поступку по ревизији, па му на основу чланова 153. и 154. ЗПП припадају и одређени трошкови овог поступка, који су му досуђени у износу од 49.500,00 динара за састав ревизије од стране адвоката, према важећој Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

На основу изнетог, применом члана 165. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу другом и трећем изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић